

Cal Mota

Sant Sadurní d'Anoia

Ubicació

Comarca: Alt Penedès
Lloc/Adreça: c. del Raval, 23
Emplaçament Cantonada del carrer Raval amb el carrer Josep Rovira.
Alçada: 172

Coordenades:

Latitud: 41.42394
Longitud: 1.78444
UTM Est (X): 398426
UTM Nord (Y): 4586533

Classificació

Número de fitxa 08240 - 36
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani Eclecticisme
Segle XIX
Any 1893
Autoria de l'element: Enric Figueras Ribas (arquitecte)
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Tipus de protecció: BCIL
Observacions protecció: BCIL 1679-I
Pla d'Ordenació Urbanística Municipal (POUM). Annexes a les normes. Annex III Catàleg d'edificis i conjunts urbans a protegir per raons del seu valor cultural. Fitxa 9.
Data aprovació: dj., 30/09/2010 - 12:00
Número inventari IPAC 2853
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial

Titularitat Privada
Titular: 8567614CF9886N0001LO
Fitxes associades:
[Rellotge de sol de cal Mota del Raval](#)
Autoria de la fitxa Josep Anton Pérez Arriaga (TRÍADE Serveis Culturals)
Data de registre de la fitxa: ds., 11/01/2025 - 18:02

Descripció

Es tracta d'un edifici de gran valor patrimonial, molt representatiu de l'arquitectura de Sant Sadurní d'Anoia, i ric en elements tant arquitectònics com decoratius. Destaca per la seva forta presència urbana, malgrat estar ubicat entre mitgeres, en una parcel·la que fa cantonada. L'edificació es desenvolupa en soterrani, planta baixa, dos pisos i terrat, coronat per una notable torratxa.

La façana principal presenta una composició basada en dos eixos verticals. El primer inclou el portal d'accés, resolt amb un arc de mig punt que dona pas a un vestíbul profusament decorat, amb pintura mural de temàtica paisatgística al sostre. El segon eix acull una doble finestra amb arc rebaixat, emmarcada per elements decoratius que imiten columnes clàssiques. Aquests dos eixos es troben delimitats per muntants revestits amb aplacats de marbre, igual que les balustrades dels balcons de la primera planta. El balcó situat damunt del portal és més estret que el de l'altre eix, però manté la proporció respecte a les finestres inferiors, contribuint a l'harmonia general de la composició.

La segona planta s'articula a partir d'agrupacions de tres finestres estretes, d'arc deprimat i emmarcades en marbre, amb baranes de ferro forjat. Aquestes obertures, que evoquen un cert estil medievalitzant, es disposen sota una sèrie de mènsules que donen suport a una cornisa ampla i ben treballada. Per damunt, un muret amb decoració en relleu delimita el terrat i remata visualment la façana.

La façana lateral manté la coherència amb l'estètica general de l'edifici, amb finestres similars a les de la principal, també emmarcades en marbre. Es diferencia però, per la decoració en fals encoixinat, inspirada en els repertoris renaixentistes, mentre que la façana principal llueix un estucat de caràcter neomoresc. Aquesta combinació d'elements d'orígens diversos és característica del llenguatge eclèctic propi del període en què fou construït l'edifici.

L'element més destacat del conjunt és, sens dubte, la torratxa de planta quadrada, que corona l'edifici. Està coberta per una cúpula de ceràmica vidriada de colors i presenta una rica composició d'obertures: finestres d'ull de bou i parelles de finestrals allargats d'arc de mig punt, tots ells amb un alt nivell de detall ornamental.

Per la part posterior, l'edifici s'obre a un jardí mitjançant una elegant galeria amb columnes de ferro colat, que aporta lleugeresa i un punt de sofisticació a l'estructura.

Història

L'autorització per iniciar les obres fou gestionada per dos germans, Josep i Salvador Rovira Santacana, membres d'una família de propietaris locals, vinculats a la masia coneguda com cal Mota, d'on prové el sobrenom familiar. Josep Rovira (1841-1930) i hereu del patrimoni familiar, mantingué una estreta relació amb els cercles més influents de Sant Sadurní d'Anoia, en particular amb un grup selecte conegut

popularment com "Els set savis de Grècia", que es reunia a la residència de can Guineu. Salvador Rovira (1846-14917), el seu germà petit, orientà la seva activitat cap al món comercial i traslladà la seva residència a Barcelona. Amb aspiracions polítiques, es presentà com a candidat en diverses eleccions amb postulats conservadors, però no aconseguí èxit electoral, malgrat el suport dels grans terratinents locals. Tots dos germans van impulsar conjuntament el projecte de construcció de l'edifici (POUM 2010).

L'encarregat del disseny de l'obra fou Enric Figueras Ribas, mestre d'obres des de 1873. Va treballar especialment a la ciutat de Barcelona. A banda de dirigir construccions, desenvolupà funcions similars a les d'un arquitecte, i es responsabilitzà d'edificis rellevants com la casa Olegario Burés (1883), la Casa de les Aigües —actual seu del districte d'Horta-Guinardó (1890)—, el Foment Republicà de Sants (1894), i altres habitatges particulars com la casa Realp-Llevat (1899), la de Baltasar de Bacardit (1901), la de Caterina Pons i Henriette Cros (1903), o la casa Salvador Vendrell (1904). Guanyà una plaça a l'Ajuntament de Barcelona i, l'any 1903, ja exercia responsabilitats en la gestió de la pavimentació urbana. Es creu que va morir cap al febrer de 1910.

Bibliografia

CENTRE D'ESTUDIS SADURNINENCS (2013). Sant Sadurní d'Anoia: recull gràfic 1861-1975. Col·lecció L'Abans. Editorial Efadós. El Papiol.

CUBELES, Albert (1991). Urbanisme i arquitectura a Sant Sadurní d'Anoia (1865-1923). Ajuntament de Sant Sadurní d'Anoia. L'Avenç.

ROMEU, Antoni (1996). Sant Sadurní, entre el Sexenni i la Restauració (1867-1904). Ajuntament de Sant Sadurní d'Anoia : Institut d'Estudis Penedesencs, Sant Sadurní d'Anoia .

ROSSELLÓ, Joan (1978). Fitxes del Patrimoni Arquitectònic a l'Arxiu Històric d'Urbanisme, Arquitectura i Disseny del COAC.

ROSSELLÓ, Joan (1978). "L'arquitectura de l'eclecticisme i el modernisme a Sant Sadurní d'Anoia", a *Fires i Festes*, 1978.

SOLANS, Joan Antoni (2010). POUM. Annexes a les normes. Annex III Catàleg d'edificis i conjunts urbans a protegir per raons del seu valor cultural. Fitxa 9.

Enllaços d'interès:

[Cal Mota a Viquipèdia](#)

[Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya](#)

[Arquitectura catalana: Enric Figueres i Ribas](#)

